BİRLİK

GENÇLİK

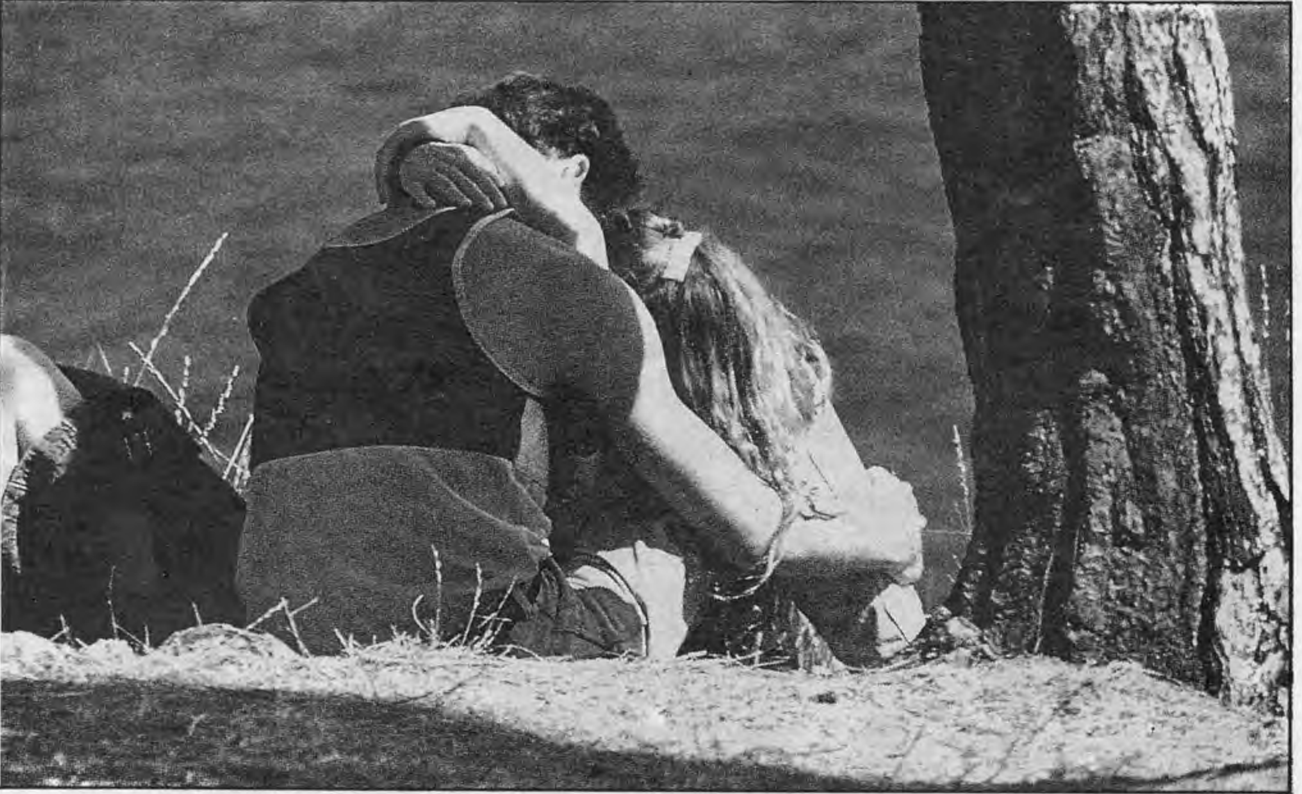
Genç misiniz? Öyleyse Tartışalım

GENÇLİK ÖZGÜRLEŞMEDİR

Birlik dergisinin özel ekidir. Sahibi ve Sorumlu Yazıişleri Müdürü Atilla Aytemur   Yönetim Yeri: Nuruosmaniye Cad. Atay Apt. 5/3 Cağaloğlu - İstanbul

Merhaba

Zaman zaman sesleneceğimiz bu gençlik ekiyle,
içinizden farklı bir görüş olarak,
sizinle ve kendimizle tartışarak,
sorgulayarak, sorgulatarak,
dünyaya gençce bir bakış fırlatarak,
coşkuları, hüzünleri, sorunları, aşkları,
üzerinden atlamaksızın bütün yaşamı,
kendi gözümüzde anlamlandırmaya çalışarak, çok yönlü bir değişimde kimsenin adına kimse için değil, kendi adımıza eleştirmenin ve eleştirilmenin yolunu açabilmek için böyle bağımsız, kendi iddiasınca kuramsal bir ek ile dünyanıza gireceğiz...
DOSTLUKLA

Genç misiniz ? Öyleyse Tartışalım

Çok büyük bir alt-üst oluşun içinde geleceğin ne olduğunu bilmeden, ama umutla korkunç bir merakla, daha güzel bir dünyanın kuruluşunda genç bir soluk olabilmeyi gerçekleştirebilmek ve tasarlayabilmek için tartışmak ve tasarlamakla başlayalım.

Tasarımlarımız geçmiş kuşakların düşünce dünyalarından çok farklı, güzel ve yaşanabilir olsun. Ütopyaların bir türlü gerçekleşe-

mediği dünyamızda, tükenen ütopyalar yerine geçecek bir ütopyaya ulaşalım ki yaşamımızın bir anlamı olsun. Dünyanın neresinde olursa olsun ülkeler gençliğin, özellikle öğrenci gençliğin eylemlerine tanık oluyor.

Gençlik toplumların dönüşümünde belirleyici bir rol oynamak, toplumsal, bireysel sorunlarına sahip çıkarak yaşama bir "sosyal kategori" olarak katkısını yapmaya çalışıyor. Genç aydınlar ülkelerinin dünyadaki gelişimi yakalayabilmesi için, durağan toplumsal süreçlere yeni yaklaşımlarıyla gençce bir düşünsel hegemonyanın yolunu açıyorlar. Bu dev değişim karşısında yaşamdan yana yapılan tercihlerle, iyinin, güzelin ve çağa damgasını vuracak "özgürleşme" fikrinin öncülüğünü yapıyorlar.

Özgürleşme her "genç" hareket ve partinin temel politik yönelimini oluşturuyor. Bu olmadığında partiler, gruplar hangi kavramlarla politikalarını tanımlarsa tanımlasınlar "statükocu" olmaktan kendilerini kurtaramıyorlar. Gençliğin kendisi de bu anlamıyla, her kuşakta yeniden özgürleşen sonsuz bir gelişme, yenilenme sürecidir. Her kuşak zincirlerini kırdığı onları yok saydığı oranda, çağa katkısını yapabilecektir.

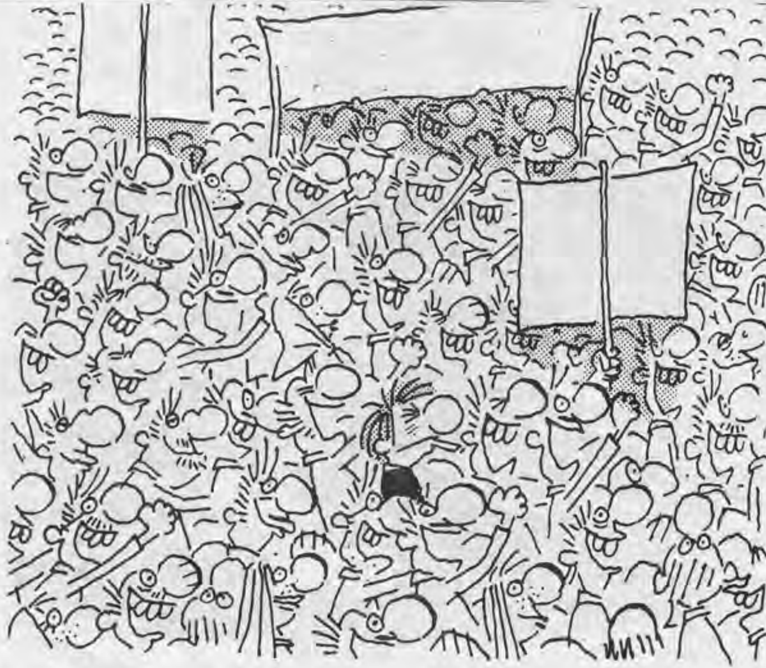
Bu kısa girişten sonra toplumsal koşullar ve gençlik ilişkisine göz atalım. -12 Eylül'ün oluşturduğu politik biçimlendirmeyi birebir tanımayan ama kendince bir algılayışla bilen bir kuşak üniversiteye gelirken, iletişimin sınır tanımayan gelişimiyle, dünyadaki yeniliklere çok sıkı bağlı olan gençlik kavrayışı, toplumdaki, üniversitedeki sorunlara tepkilerini göstermeyerek, ama toplumsal sorunlara çağına özgü bir duyarlılıkla bakarak, bunu da anlatmayarak göreceli bir tabiyet ilişkisiyle önce okul sıralarından kurtulmaya, iyi gelirli bir işle bağımsızlığını kazanarak özgürleşmeye çalışıyor.

-Tabular ve yasaklarla kişilikleri biçimlenir ve var olurlarken, bunları aşmaya yönelik bir gençlik hareketi olmadığından - tabular ve yasaklara karşı gelebilmek için- özdeşlik kurabilecek bir harekete ulaşılamıyor. Dönüştürücü nitelikteki istemlerde bulunan gençlerin birbirlerini bulma olanakları çok sınırlı ve rastlantısal hale geliyor. Toplumda ve üniversitede -bilgi ve iletişim çağında- iletişim özgürlüğü yok denecek kadar sınırlı. Bilgiye ulaşımın bu sınırlılığı, raslantısal olmayan sorunların, aynı eğitim sisteminin koşullarında -ne kadar farklı olunmaya çalışılsa da- insanları belirliyor.

Düşünce sisteminden yaşamdaki konuma kadar çok yönlü ve uzun süreli bir belirleyicilik ilişkisi var. Yani tektipleştirici, yığmacı, ezberci bu sistem iktisadi ve politik sorunlara çarparak yalnızlaşan, toplumla özdeşleşmeye açık insanlar üretiyor. Tüm bu sonuçlarıyla YÖK -artık ülkenin nitelikli işgücü ihtiyacını karşılamakta ve bilimsel gelişmeye katkı yapmaktaki yetersizliği bütün toplumsal kesimler tarafından ifade ediliyor. Çözümlenme, aşılma olanağının bu kadar yüksek olduğu bu durumda, çözümsüzlük yüzünden çürüyen bu sorun, ortaya çıkabilecek değişim olanaklarını da engelliyor.

YÖK, 12 Eylül darbesiyle ortaya çıkan egemen devlet anlayışının -diğer darbelerin bu kadar fazla el atmadığı üniversiteyi yeniden biçimlendirerek, toplumsal muhalefetin, sorgulayıcılıktan kulluk geleneğine geri döndürmenin- kuramsallaşmış biçimidir. Üniversite, özü boşaltılmış tek tip bilgilerle donanmış insanların üretildiği, yığmacı ezberci eğitimle sorgulamaya karşı boyun eğici, itaatkar bir kültür hegemonyasının üretim merkezi haline geldi. Otoriter bir yönetim, üniversite içindeki hiyerarşiyi kendi toplum tanımına uygun olarak biçimlendirdi. Üniversite genelinde rektör, fakültede dekan ve anfide öğretim üyesi otoritenin temsilcisi haline geldi. Hocanın takmasından, başıma bir şey gelire kadar bir dizi korku ve engelleme egemen kültürün en belirleyici yanıydı. Üniversiter eğitim çölleştirilmeye çalışıldı. Verileni kabul eden ve gerisini soramayan bir gençlik artık üniversitedeki genel kimliğin belirtisi haline geldi... Korku toplu-

mundan tektipleştirilmiş ezberci eğitimden çıkışın yolu "işin içinde ne iş olduğunu, işin aslını sürekli sorgulamakla" olanaklı. Yani sloganlaştırırsak "tektipleştirilmiş eğitime karşı sorgulayıcı eğitim."

YÖK bugün tektipleştirilmiş, yığmacı-paket bilgili eğitim anlayışıyla devletin bilimle bağını temsil ediyor. Bu bağ devlet ile ideolojinin, devlet ile dinin bağının koparılması gibi, özgür yaratıcılık adına koparılması zorunlu bir bağ. Devletin bilim ile bağı koparılmadan bilimsel yaratıcılık üzerindeki hükümranlık ilişkisi ortadan kalkmamaktadır. Disiplin yönetmeliklerinden bilimsel çalışmaların sınıflandırılmasına kadar her alanda devletin belirleyiciliği söz konusudur. Egemen bilimsel tanımlar dışı, aykırı sentezler ve çalışma alanları üretebilmek olanaksızdır. Bu yüzden bilimsel gelişme aynı bağımlılık ve eşitlik düzeyindedir. YÖK'ün yeniden yapılanmasında meslek odalarından öğrencilere, öğretim üyelerine, hatta MEB ve üniversiteler arası kurula kadar çok geniş kesimlerin mutabakatı sağlanmadan yeni bir çözüm hayata geçirilemez. Kimi önerilerin etrafında dolaşarak, bilimin-üniversiter ortamın (bir düzeyde bu var) yok oluşu gün be gün izlenmek zorunda kalınır.

Bu temel sorunlarla üniversitedeki gençlik hareketlerine bakacak olursak, şöylesi bir görünüm yakalarız:

Sol güçlerin üniversitedeki varlıkları, toplumsal alandaki gerilemelerinin aksine gelişiyormuş görüntüsü verse de, yıllardır tartışılan "kitleselleşme" sorunu, temaların görüşlerin kimseye ulaşamamasının kronik sonucu olarak süreklilik kazanıyor. Marksizmi tartışan, her şeyi olduğu gibi, içinde yer aldığı sol hareketide tartışan gençlik grupları yerine, kendilerini içinde tanımladıkları örgütlülüğe tabiyet, görüş alışverişi ötesinde mistik bir dünyadan, dinsel inanç değişmezliğiyle sağırlar diyaloğu sürdürülüyor. Yalnızca propagandacı, yalnızca tepkisel hareketlerin, gençlik kesimiyle düşünsel ve organik bağı sorunu korkunç bir uçuruma dönüşüyor. Bugün üniversitede ya da toplumun diğer kesimlerinde, gençliğin, görüşlerine sempati ile bakabileceği, bir düzeyde destekleyeceği, "bağımsız bir gençlik çevresi"nin olmaması sol güçlerin gençlik içindeki hareketlerinin gençlik hareketinin bütünü görünümü vermesine yol açıyor.

Öğrenci dernekleri bugün anti-demokratik koşulların sürmesiyle, sol güçlerin yasal var olma alanı haline geldi. Meşruluklarını, eylemlerindeki yasallık yasadışılık sınırlarındaki bocalamaları nedeniyle bir türlü kazanamadıklarından, yasallıklarının bile bir anlamı olmuyor. Akademik hakları savunmaktan uzaklaştıkça kendinden menkul çağrı merkezleri olmanın ötesinde, çözümsüz tartışmalarla tartışanları bile tüketen, küçük grupçuklar halindeler. Dernekler artık hem örgütlenme anlayışı ve modeli olarak, hem de eylemleri aracılığıyla kazandıkları konum nedeniyle "sol platform" olarak varlığını sürdürebilecek, dar politik grupların etkinlik alanı olarak kalacaktır.

Üniversitedeki kol, klüp etkinlikleri, kültürel etkinliklerin yaygınlaşması ve bunlar için harcanan çabalar, tektipleştirilmiş hegemonya alanında "özgürlük adacıkları" yaratılmasına katkıda bulunuyor. Gençlik içinde kimi unsurlar, istedikleri alandaki bu tip etkinliklerle sosyalleşmenin, kendini aşmanın ve dünyaya ulaşmanın yollarını arıyor. Ancak aralarında iletişim bulunmayışı nedeniyle çabalar lokal zaferler olarak kalıyor.

Ne yapmalı?

Üniversite içinde iletişimi sağlayacak, özdeşlik kurulabilecek bir grubun yokluğu ve yasallık konusundaki sınırlılıklar gençliğin elini kolunu bağladığı sürece gençlik hareketi dar bir grubun etkinliği olacaktır. Öğrenci gençliğin bütününe yönelik bir değişime katkıda bulunabilmek için dar bir grubun fikirlerinin ısrarlı takipçisi olabilmek gerekiyor. "Bağımsız demokratik öğrenci hareketine" giden yol, bütünü etkileyebilecek ilk örgütlülüğü sağlamakla olanaklıdır. Bugün için sınırlı olan ama meşruluğunu kazanırken bunu yasal-

lıkla pekiştirmeye çalışan, ne yaptığını bilen ilkeli bir grubun ısrarlı çabaları sonuç alıcı olacaktır. Sorunların ortak yanlarından, temel yaklaşımlar üretilebildiğinde, dar bir grubun faaliyetine başlamak anlamlılık kazanacaktır. Bu durumda gençler bir araya gelerek "HER ŞEYİ SORGULAYAN, ELEŞTİREN, DEĞİŞEN VE DEĞİŞTİREN", her yeni durumda kendini var edebilecek alanlar üretebilen, sempatik, medeni cesarete sahip aykırı, gençlik içindeki bütün hareketleri anlayan, "bağımsız bir gençlik hareketi" oluşabilir.

"Uzayan eğitim sürecinin avantajı ile kültürel üretkenlik olanakları yakalayan gençler, hızlı kültürel değişim ortamında, genel anlamda ortak konumlardan toplumsal yaşama katkı yapabilme, potansiyeline ulaşmışlardır. Bu potansiyeli geliştirme çabası gençlerin ortak bir sosyal sorunu olmuştur." (1) Ve bu ortak sorundan hareketlenen gençler bir yığın olmaktan çıkıp, sosyal bir kategori, bir baskı grubu haline gelmişlerdir.

Gençlik içindeki bu yeni durumu, hareketlerindeki zenginlikleri ve farklılıkları kavradığımızda anlayabiliriz. Ve burada karşımıza çıkan "sorun gençliğin olanaklı en geniş çevrelerinin kendi sosyal hareketlerinin bilincine varması, tekil hareketlerin ortak öğe ve değerlerinin ortaya çıkması(nın) birleştirici anlamda (nasıl) üretileceğidir.

Bu dar çerçevede hareketin çevrenin bağımsız olması daha anlamlı hale geliyor. Bağımsızlık bir siyasal parti ya da gruba ait olmamayı anlatıyor. Kuşkusuz hareketin içinde şu ya da bu partiyi politik yapıyı çeşitli düzeylerde (oy vererek ya da içinde çalışarak) destekleyeceklerdir. Ama gençliği bir araya getiren temel fikir genç olmaktan kaynaklanan sorunlardır. "Amaç çeşitli gençlik kesimlerinin özel alanlarına yönelik genel çözümlerle yetinmeyip gençliğin bütününün çözmesi gereken sorunu saptayabilmek, çözücü rol oynayabilmektir.

Bağımsız gençlik hareketinin örgütlülük tipini sınıflandırmak gerekirse "forum tipi örgütlülük" diyebiliriz. Herhangi bir sorunun çözümünde ya da temel politik bir yaklaşımın belirlenmesinde, sınırsız, tabusuz bir sorgulamaya katılan, herkesin katkısına açık tarzda karar ya da ağırlıklı eğilim saptaması, yapılacak işlerin yönünü çizecektir. Her üniversite fakülte kendi yaklaşımlarını "ilkelerini" belirleyebilir. Ancak bunların hepsini kapsayacak "HÜMANİZM; DEMOKRATİZM; ÇOĞULCULUK" biçiminde formüle edilmesi bizce bütünsel bir harekete varabilmek için belirleyicidir. Fransız aydınlanmasının değerleri hala uğrunda savaşılmaya, her ülkenin nesnelliğinde yeniden üretilirken, insanca bir yaşam için olmazsa olmaz bir şarttır. Bir gençlik hareketi çağa yeni değerleri üretebilecek şansa sahip tek harekettir.

Tüm açıkladıklarımızla birlikte "Bağımsız, Demokratik Gençlik Hareketi" bir çalışma tarzının ifadesidir.

Ve eğer:

-Toplumsal ve akademik yaşamda sorunların şiddet yardımıyla çözümlenemiyeceğini.

-Düşüncenin özgürce anlatılmasıyla, şiddetin her düzeyde aşılabileceğini düşünüyorsanız. Ama bunu birey olarak dost sohbetleri dışında ifade etmek istiyorsanız...

-Derslerin işleyişinden barınma sorunlarınıza kadar bir dizi sorunun çözümünde bireysel mücadelenin sonuç alıcı olmadığını biliyorsanız...

-Sizin düşünceniz alınmadan, yaşamınızın belirlenmesine hala alışamadıysanız... birlikte bir şeyler yapabiliriz... (bu liste çok daha uzatılabilir ama bunu bile birlikte yapmak gerekir)

Başa dönersek, birbirimizi anlamaya çalışalım, aynı genç dili kullanan, aynı özgürlük şarkılarını söyleyenler, tartışarak başlayalım ve birlikte nereye gideceğimizi saptayalım.

Sevgi ve dostlukla

UĞUR YÜZBAŞIOĞLU

1) M.OĞUZ, Gençliğe Bütünsel Yaklaşım Anlayışı: sf. 29 Gençlik Üzerine Düşünceler-2, DENİZ YAYINCILIK

2) Age. Sayfa, 30

Abdullah Uğur

Kültürel Gelişmenin Dünya On Yılı Ve Gençlik

Bilgi birikiminin, enformasyon yoluyla yaygınlaşması toplumlararası etkileşim, kültürel değişim ve kaynaşmayı hızlandırıyor. Kültür insanlığın tarihsel gelişimi içinde ürettiği tüm değerlerin toplamı ise, çağımızda hiçte durağan olmayan biçimde yenileniyor. Dünya kültürlerinin tanınması, ulusların halklarla savaşlara, ırk ayrımlarına, şiddet kullanımına karşı çıkmaları ve küçülen dünyamızda evrensel değerlerin yaratılabilmesi için çok önemlidir. Yüzyılların kültürel kaynaşması efsanelerden, giysilere, halıların,kilimlerin motiflerini kadar evrensel değerler yaratmıştır. Bu kaynaşmanın işlenmesi, bilince çıkarılması dünyayı bütünsel açıdan kavramada, sorunların çözümünde taraf olmada, insancıllığı içselleştirmede, ülkelerin kalkınmasında, azgelişmişlik zincirini kırmanın çok boyutluluğunu kavramada insanlığa olanaklar açıyor.

UNESCO'nun "KÜLTÜREL GELİŞMENİN DÜNYA ON YILI" bu açıdan değerlendirilebilir. Bu programın temel hedefleri:

"-Kalkınmada kültürel boyutun göz önünde bulundurulması,

-Kültürel kimliklerin tanınması ve zenginleştirilmesi,

-Kültür yaşamına katılımın genişletilmesi,

-Uluslararası kültürel işbirliğinin geliştirilmesi." (1)

Buradaki dört maddelik devasa temel hedefleri on yıllık bir programla gerçekleştirmek olanaklı değilse de, gelişimin yolunu açma açısından sonrası on yıllarataşınacak bütünlüklü bir "dünyayı" dönüştürme çabasıtır.

Kalkınma, kültürel, siyasi, iktisadi bir gelişmeyi anlatan terimdir, yalnızca iktisadi büyümeyle açıklanamaz. Kültürel gelişme, bireysel ve toplumsal değerlerin değişiminde yaklaşım tarzını belirlediğinden kalkınma sorununda öne çıkarılmalıdır. Kültürel yaşama katılımın yalnızca elit çevrelerin elinde olması, küçülen dünyada sanatla yaşamın arasındaki bağı sürekli kopmaktadır. Aradaki bağın sağlanması, yaşamın içindeki tekdüzeliğe, sanat öğeleriylebirmüdahale,sanayi toplumlarınısorunlarını aşılmasında bütünsel çözümler üretilmesinin yolunu açacaktır. İletişimin çağa damgasını vurduğu günümüzde bireylerin ve toplumların yaşamındaki saygın öğenin kültür olduğukabul edilirse, insanın bir özne olarak, maddi ve maddi olmayan toplumsal ilişkilerde, değerler, inançlar ve davranış düzenlemeleri olarak bireyin katılımını belirlemektedir. Bireysel faaliyetin kültür üzerine yoğunlaştırılması dünyadaki ilişkiler sisteminin ülkelerin iç ilişkilerinin değişmesine yönelik önemli bir başlangıç noktası olabilir.

Ülkemizde evrensel kültürden etkileşim "Batılılaşma" olarak başlamıştır. Önce teknik sonra kültürel değerleri ayrımsız olarak almak tarzımız haline gelmiştir. Kültürel kimliğin yitirilmesi, yozlaşma denilen şey bir anlamıyla budur. Yozlaşma değişen değer ve ilişkiler değil, değişen değerlerin amaçlarıyla, ortaya çıkan toplumsal sonuçlarının çelişmesi; kültürel değerlerin üzerine bir birikimin sağlanması değil yenilerini sorgulamasız kabul etmek anlamına geliyor. Oysa toplumsal bellek kendi süzgecinden geçirerek yeni olanı bünyesine aldığında, o kültürel motiflerlebezenmiş daha insani bir senteze ulaşılır. Yakın tarih açısından kültürel kimliğimizin, Osmanlı, Bizans kültürleri yerine "Batılılaşma" ile ikame edilmesi, Anadolu'nun kültürlermozayiğinden habersiz kuşaklar yetiştiriyor. Oysa "Anadolu uygarlığını, şu ya da bu bölgede yaşadığı bilinen bir ulusun tekeli altına sokmak kolay benimsenecek birdavranış değildir. Hurri, Luvi, Hitit, Urartu, Pontus, Bergama, Lidya, Likya, Pflagonya gibi birçok bölgelerde devlet kurmuş ulusların sayısız kültür varlıklarını barındırmış olmaları bir gerçektir." (2)

Kültürel gelişme gençlik içinde, Anadolu'nun mozayiğini kavramanın dışında batı kaynaklı enfomasyon bombardımanıyüzünden etiket kültürüne dönüşmüştü. Kitle kültürünün saldırısının sonuçları olarak, kolay biçimlenen kimliksiz bir kuşak yetiştirmede kimi yanlarıyla başarılı olmuştur. Egemen kültürle özdeşlik kurmak, böylece varoluşunu anlamlandırmak, eylül sonrası genel bir belirleyiciye dönüşmüştür. Asosyalleştirme çabası, baskının kitap ve düşünceye yöneltilmesiyle yer yer kökene inme, islam kültürünü tanımaya dönüşmüştür. Gençliğin kimi kesimlerinde bu arayış, egemen kültürün karşısına bir dünyayı kavrayış, davranış tarzı, değerler bütünü olarak islamı çıkarma ve kendini toplumda böyle ifade etmedir. Anadolu tanrıların diyarı da olmuş, halklar kendi kavrayışlarını kül türel örgüde dinin belirleyici yeri olduğunu görerek bir kültür motifi olarak bakmak daha rahat değerlendirmemize yol açabilir.

Toplumsal gelişmeye, kalkınmaya katkısını yapmada gençliğin kültürel gelişme boyutu,kimliksizlikten, asosyallikten bir çıkıştır. Kişiliğin gelişiminde, toplumsal üretimdeki rol insanı üretiyorsa, sosyal kültürel faaliyet bunun temelini oluşturmaktadır. Kültürel kimliğin oturması, gençliğin yaşamı kavrayışında,kendi çağına uyğun olan gelişmeye katkısın yapabilmesinde, belki de en önemlisi, insan dışılıkların içinde insan olanı kavrayarak, bunda direnebilmesine olanak açar. Yaşamındaki seçimlerin (politik, sosyal, bireysel) başına insaniliği koyduğu sürece ve kendi topraklarına basabildiğinde dönüştürücülük açısından önemli bir olgunluğa erişmiş olur.

Kültürel bir çalışmayı günlük politik faaliyeti ve çevreyi geliştirmek içinde değil insanlığın birikimlerini, değer ve inançların benzerliğini, toplumlar arası iletişimi, değerler kaynaşması yoluyla evrensel değerlerden yararlanmayı, onla-

Gençlik Özgürleşmedir

Gençliği tanımlamaların içersinde, sınıfsal ya da sosyal, kategorik ya da katmansal ayırımlar ile ifade etmek olanaklı ama yeterli değildir. Farklı tanımlamalar yaşamın bir boyutunu açıklayabilmeye katkı olması açısından önemlidir. Belki de yeni açıklanan boyut süreci, politik gelişmeleri yönlendirmesi ve sürekli bir değişim yaratması açısından önemlidir.

Bu girişten hareketle, gençlik özgürlük ilişkisi yaşamda nasıl somutlanacak? Özgürlük nasıl ve gençlik açısından hangi düzeyde tanımlanmalı? Özgürlük istemi öne sürülen taleplerin gerçekleşmesiyle hemen biten bir mücadele midir? Özgürlük nasıl bir şeydir ki yüzyıllardır bir sevda türküsü olarak söylenir? Bireysel midir, örgütsel midir yoksa insan yaşamında gelip geçici dönemsel bir arayış mıdır?

Soruları daha uzatmak mümkündür ama özgürlüğü, kısıtlamasız her şeyi yapabilme ve söyleyebilme gibi kolayca tanımlamak mümkün değildir.

Var olandan kopuş için bir parça özgürlük tutkusu gerektiğinden ve bu bütün dünyayı ilgilendirdiğinden kolay değildir.

Doğumdan ölüme, hayatı kavrayış, düşünüş, duygu; üretkenliğin doruğu, insan olmanın adı olduğu için kolay değil...

Yine de bazı sonuçlara vararak yaşamımızdaki anlamını kavramaya çalışabiliriz.

ÖZGÜRLÜK:

Kurumların, değerlerin dışında, mekanlardan, alanlardan uzak ve her şeye rağmen kendin olarak var olmaktır.

Her türlü otoritenin dışında, otorite olmadan insanlığını koruyabilmektir.

Kölelik her çağda kendini yeniden üretirken, tüm baskıların karşısında SPARTAKÜS olabilmektir.

Korkunç bir sessizliğin içinde yükselen, insana ait bir şeyleri haykıran çığlıktır.

Tepkilenmektir. Nerde ve hangi konumda olursa olsun...

Bir duygudur, düşüncedir, tavırdır. Yaşamın sınırlılıklarını, kendinden başlayarak aşmadır. Sokrat, Bruno olup düşünceleriyle yanmadır.

Dünyayı bir anda avucuna alıp tersine çevirebilmektir. Yeryüzünün herhangi bir yerinden bir anda sıçrayıp yıldızlara ulaşmaktır.

Her türlü duvarı aşmaktır, iletişimdir. Yanıbaşındakine dokunarak başlayabilmek, sevgisizliği aşabilmektir.

Sınırsız, tabusuz, önyargısız, ırksız, sonsuza değin gelişim çizgisi izleyen bilimdir.

Derslikte, büroda, fabrikada tarlada, bende varım düşünüyorum diyebilmektir.

Yaşamını biçimlendirmeye içinde bulunduğu anı yakalayarak ve yaşayarak başlamaktır.

Özgürlük düşünmektir.

Düşündükçe yaşamaktır.

Yaşadıkça genç kalmaktır.

Sevda uğruna dağları delmektir. Özgür olabilmek Ferhat ile Şirin olabilmektir.

Özgürlük bir düştür de aynı zamanda. Ve insanların en özgür oldukları an düşleridir.

Şiddeti, zoru hiçe saymaktır ve insanı galip getirebilmektir.

Zorbalığın olağanlaştığı günlerde, şiddetsiz bir "anın" kavgasını verebilmektir.

Korkunun kol gezdiği sokaklarda yere sımsıkı basarak yürümektir özgürlük.

Yalanın saygın olduğu zamanlarda bir doğru kalabilmektir.

Apaçık, yalın, ikircimlenmeden, çekinmeden gerçeğin gözüne gözüne bakabilmektir.

Sonsuz bir merakla kendiyle, ülkesiyle ilgilenmek milyonlarca, milyarlarca kez dünyayı yıkıp yeniden kurabilmektir.

Bıkmadan, usanmadan, sorgulamak, düşünmek, düşündüğünü, yıkım aşağılama, yok etmeye rağmen söylemek, konuşmak, gülmek, sevdalanmak, sevişmek, yaratmak, üretmek, yeniden her yıkılışta daha bir dik, daha bir tutarlı, olgun yaşayabilmektir.

Özgürlük her şeydir ve gençlik özgürleşmeyle sonsuza kadar var olacaktır.

ra kendimizden bir şeyler katmayı ve böylece şu ırk, bu milliyet demeden koskoca birdünya evinin sakinleri olarak görmemizi sağlayacaktır. Sorunlarımız çok, adaletsizlikler, eşitsizlikler ve açlık hala sürüyor. Gelişmiş ülkelerin marketlerinde köpek mamaları satılırken, Etopya'da insanlar açlıktan ölüyor. Kültürel gelişme çabaları bu anlamda lüks değil. Aksine bu kaynaşmayı dünya halkları sağlayabildiği sürece sorunların çözümünde önemli adımlar atılacak. Çağın ürettiği yabancılaşma, kitle kültürü aşılacak.

Gençliğin kendisi için bir sosyal grup olarak ortaya çıkmasındaki temel engel egemen kültürel hegemonyadır. Yaşamın her alanında var olma enerjisiyle gelişirken, egemen kültüre evrensel kültür değerleriyle karşı çıkabilmeyi becermek ve bu değerleri içselleştirebilmek geleceğine bu günden sahip çıkabilmektir. Veriler hiçbir şeyle yetinmeyen sürekli sorgulayan ve değiştiren olmak istiyorsak, üzerinde yaşadığımız toprağı, gelişimini, dışımızdaki kültürleri anlamakla başlayalım.

KAYNAKLAR

1) Kültürel Gelişmenin Dünya Onyılı ve Türkiye, Eyay.sf. 25

2) Tanrı yaratan toprak, ANADOLU-İsmet Zeki Eyüboğlu Sinan yay. sf. 49

DÜŞLE (Imagine)

Cennetin olmadığını düşle
Kolaydır eğer denersen
Cehennem yok altımızda
Üstümüzdeyse yalnızca
gökyüzü

Tüm insanların
Bugün için yaşadığını düşle
Ülkelerin olmadığını düşle
O denli zor değil bu
Uğruna öldürecek ya da
ölecek bir şey yok

Ve din de yok
Barış içinde yaşadığını düşle
Tüm insanların
Hayalci diyebilirsin bana
Oysa yalnız değilim ben
Bir gün sen de katılırsın
umarım
Ve bir bütün olur dünya
İyiliğe gerek olmadığını düşle
Merak ediyorum yapabilir
misin

Ne açlığa gerek olsun ne
açgözlülüğe
Kardeş olsun insanlar
Tüm insanların
Tüm dünyayı paylaştığını
düşle